



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 16/2010-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť B. R., T., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1449/94 v období po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 176/06-83 zo 14. septembra 2006 (t. j. po 27. októbri 2006), a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť B. R. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. apríla 2009 doručená sťažnosť B. R., T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1449/94.

Prílohou sťažnosti bola aj žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov na konanie pred ústavným súdom doložená potvrdením o jeho osobných, majetkových a zárobkových pomeroch. Podaním z 15. júla 2009, ústavnému súdu doručenému 20. júla 2009, a podaním zo 14. októbra 2009, ústavnému súdu doručenému 19. októbra 2009, sťažovateľ doplnil sťažnosť o ďalšie skutkové a právne skutočnosti týkajúce sa konania vedeného pod sp. zn. 6 C 1449/94.

Z obsahu sťažnosti a priložených príloh vyplýva, že sťažovateľ si od 17. mája 1994 na okresnom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1449/94 uplatňuje zaplatenie „545.713,- Sk na istine, 2,355.931,- Sk prísl., spolu 2,901.644,- Sk, ktoré pohľadávky vznikli neuhradením faktúr za prevedené stavebné práce na bytoch pre jednotlivých žalovaných“.

Sťažovateľ uviedol, že „návrh na začatie konania pred ústavným súdom podávam ako bývalý dodávateľ stavebných prác na stavbe 10 bytových jednotiek (10 BJ) pre 9 jednotlivých majiteľov – žalovaných, na ktoré stavebné práce bola uzatvorená zmluva č. 5 /IV. 92 zo dňa 22. IV. 1992“.

Sťažovateľ tvrdí, že:

„- Okresný súd Trenčín nie je schopný právnu vec sp. zn. 6 C 1449/1994 od 17. V. 1994 bez zbytočných prieťahov prejednať a rozhodnúť,

- Ústavný súd SR vo veci 6 C 1449/94 už v minulosti vydal dňa 14. septembra 2006 čiastočný nález sp. zn. I. ÚS 176/06, v ktorom rozhodol, že v konaní pod sp. zn. 6 C 1449/94 OS Trenčín porušil základné právo, aby sa vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žiadne iné právoplatné rozhodnutia vydané neboli nakoľko vec stále nie je prerokovaná a rozhodnutá.

- sťažnosť smeruje proti Okresnému súdu Trenčín a jeho sudkyňiam, ktoré za cca 14 rokov neboli schopné právnu vec 6 C 1449/94 v primeranej lehote a bez prieťahov prejednať a rozhodnúť.“

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej podrobne opisuje priebeh konania v období po právoplatnosti nález ústavného súdu č. k. I. ÚS 176/06-83 zo 14. septembra 2006 a uvádza úkony súdu a obdobia, keď podľa jeho názoru došlo v konaní ku zbytočným prieťahom.

V tejto súvislosti konštatoval, že „na základe Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. septembra 2006 som sa snažil podaniami na Okresný súd Trenčín doceliť, aby 12 ročné prieťahy v konaní sp. zn. 6 C 1449/1994 boli odstránené a konanie bolo konečne ukončené. Okresnému súdu už nič v tom nebráni. Boli vypracované dva znalecké posudky /ZP/, jeden dokonca predložil najpovolanejší znalecký ústav Ústav súdneho inžinierstva, ktorého zistenia uvádzané v ZP sa nezvyknú spochybňovať.“

Podľa tvrdenia sťažovateľa zo strany okresného súdu v namietanom konaní naďalej dochádza k porušovaniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pričom poukazuje na skutočnosť, že prieťahy v súdnom konaní vyvolávajú u neho psychický stav neistoty a značnú finančnú ujmu.

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd o nej nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd Trenčín v konaní vedenom v právnej veci sp. zn. 6 C 1449/1994 porušil základné právo B. R., aby sa uvedená vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Trenčín v konaní sp. zn. 6 C 1449/1994 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

3. B. R. priznať primerané finančné zadostučinenie v sume 1,370.000,- Sk v prepočte na Euro 45.475,70 /slovom štyridsaťpäťtisícštyristosedemdesiatpäť,70/€, ktorú je Okresný súd Trenčín povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nález.

4. B. R. priznať náhradu súdnych trov konania /súdne poplatky, poštové/ v sume 61.350,45 Sk v prepočte na Euro 2.036,46 /slovom dvetisíctridsaťšesť,45 €/ ktoré je Okresný súd Trenčín povinný vyplatiť B. R. do 1 mesiaca od právoplatnosti nález.“

## II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03). O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená procesná situácia alebo

stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1449/94, pričom z obsahu sťažnosti vyplýva, že porušenie označeného základného práva namieta v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezov ústavného súdu č. k. I. ÚS 176/06-83 zo 14. septembra 2006 (t. j. po 27. októbri 2006). V tejto súvislosti ústavný súd vzal na vedomie, že označeným nálezom už vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v namietanom konaní, prikázal mu v tomto konaní konať bez zbytočných prietáhov a sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 50 00 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia. Z odôvodnenia tohto nálezov vyplýva, že ústavný súd hodnotil namietané konanie z faktického hľadiska ako zložité a konštatoval tiež skutočnosť, že k predĺženiu dovtedajšieho priebehu konania prispeli aj neúspešné procesné návrhy sťažovateľa, ktoré nemožno pripočítať na vrub okresnému súdu.

Podľa tvrdenia sťažovateľa *„Okresný súd Trenčín nie je schopný právnu vec sp. zn. 6 C 1449/94 od 17. V. 1994 bez zbytočných prietáhov prejednať a rozhodnúť“*. Po nálezov ústavného súdu zo 14. septembra 2006 *„žiadne iné právoplatné rozhodnutia vydané neboli, nakoľko vec stále nie je prerokovaná a rozhodnutá“*.

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z právneho názoru, podľa ktorého účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. I. ÚS 167/03). Posúdenie otázky, či v konkrétnom prípade bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 61/03).

V okolnostiach prípadu ústavný súd v prvom rade zdôraznil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1449/94 v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 176/06-83 zo 14. septembra 2006, vzhľadom na doterajšiu dĺžku tohto súdneho konania (viac než pätnásť rokov), ako aj príkaz konať vo veci bez zbytočných prietáhov vyslovený v označenom náleze treba postup okresného súdu hodnotiť prísnejšie. Zároveň ústavný súd v zhode so svojou ustálenou judikatúrou (napr. II. ÚS 418/06, II. ÚS 252/05) poukázal na skutočnosť, že v danom prípade predmetom posudzovania nemôže byť obdobie pred vydaním jeho nálezu zo 14. septembra 2006.

Ústavný súd si pred predbežným prerokovaním sťažnosti vyžiadal spis okresného súdu vedený pod sp. zn. 6 C 1449/94.

Z rozboru veci vyplýva, že sťažovateľ 17. mája 1994 podal okresnému súdu žalobu proti Ing. K. Ď. a jeho manželke RNDr. J. Ď., obaja bytom T. (spolu ďalej len „žalovaní“), o zaplatenie 57 845 Sk s príslušenstvom. Voči žalovaným sa sťažovateľ domáhal zaplatenia faktúr, ktoré vystavil za stavebné práce vykonané pre žalovaných na základe uzatvorenej zmluvy o dielo. Vec bola okresným súdom zaevidovaná pod sp. zn. 6 C 1449/94.

Sťažovateľ pôvodne podal okresnému súdu proti viacerým žalovaným samostatné žaloby. Keďže všetky veci skutkovo súviseli (všetci žalovaní boli stavebníkmi desiatich terasovitých domov, na ktorých vykonal sťažovateľ práce, ktorých zaplatenia ceny sa domáha), došlo postupne rozhodnutiami okresného súdu k spojeniu vecí do spoločného konania, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. 6 C 1449/94. V súčasnom období tak v namietanom konaní vystupuje 16 žalovaných.

Vo veci boli uskutočnené viaceré pojednávania (23. septembra 1994, 31. januára 1995, 19. apríla 1996, 10. septembra 1996, 28. októbra 1999, 9. novembra 1999, 10. januára 2005 a 7. marca 2005), pričom okresný súd pre účely stanovenia ceny stavebných prác ustanovil viacerých znalcov (štyria znalci). Medzi účastníkmi konania je najmä sporné, aké

práce sťažovateľ na stavbe vykonal, ako aj to, či práce, ktoré mal vykonať navyše, boli stavebníkmi odsúhlasené. Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok (doručený okresnému súdu 2. februára 1999), v poradí druhému ustanovenému znalcovi Ing. M. B. okresný súd uložil povinnosť doplniť znalecký posudok (uznesením z 15. decembra 1999), ten však nebol okresnému súdu predložený do 14. septembra 2006, keď ústavný súd nálezom sp. zn. I. ÚS 176/06 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z vyžiadaného spisu ústavný súd zistil, že po nadobudnutí právoplatnosti označeného nálezu zo 14. septembra 2006, t. j. od 27. októbra 2006, bol ďalší priebeh namietaného konania takýto:

Dňa 12. decembra 2006 okresný súd urgoval znalca Ing. M. B. o predloženie písomného stanoviska k možnosti vypracovať znalecký posudok pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty (urgencia súvisela s predchádzajúcou výzvou okresného súdu z 13. septembra 2006, na základe ktorej sa znalec mal vyjadriť k možnosti vypracovať znalecký posudok po predložení dokladov sťažovateľom a s použitím už vypracovaných znaleckých posudkov, pozn.). O tomto postupe okresný súd zároveň písomne informoval sťažovateľa, a to prípisom zo 14. decembra 2006.

Dňa 5. januára 2007 znalec doručil okresnému súdu stanovisko, podľa ktorého „*pre posúdenie vykonaných stavebných prác firmou R. mala firma predložiť zápisy o prevzatí stavby, dokladovať práce pri realizácii stavby predložením stavebného denníka a dokladovať postup prác na stavbe, termíny a postup výstavby. Z týchto dokladov do dnešného dňa nebolo nič predložené... Stavba 10 rodinných domov je ukončená a užívaná. Stavebné práce boli ukončené, niektoré domy zmenili majiteľov a boli dodatočne upravované. Na stavbe postupne pracovalo niekoľko dodávateľov stavebných prác... Zasahovali do realizovaných konštrukcií, údajne časti, ktoré boli zle urobené, aj odstránili. Tieto stavebné práce nie sú nikde dokumentované a po 10 rokoch užívania sa rozsah prác nedá ani zistiť...*“. Podľa znalca je vypracovanie znaleckého posudku a zodpovedanie otázok z uznesenia okresného súdu nemožné. Na podanie znaleckého posudku neboli predložené dostatočné podklady.

Pre účely posúdenia ceny stavebných prác okresný súd uznesením sp. zn. 6 C 1449/94 z 15. januára 2007 vo veci ustanovil ako znalca znalecký ústav v odbore stavebníctvo – Ústav súdneho inžinierstva (ďalej len „znalecký ústav“), ktorému uložil vypracovať a podať znalecký posudok v lehote 60 dní. Prípisom z toho istého dňa okresný súd vyzval právneho zástupcu žalovaných o doručenie prehľadu zaplatených súm žalovanými sťažovateľovi a o preukázanie týchto platieb.

Dňa 1. februára 2007 znalecký ústav požiadal okresný súd o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku, pretože podľa jeho názoru objektívna lehota na jeho vypracovanie v takýchto zložitých prípadoch predstavuje 9 mesiacov od prevzatia spisu. V prípise z 1. februára 2007 okresný súd vyslovil súhlas s predĺžením lehoty na vypracovanie znaleckého posudku na 9 mesiacov. O tomto postupe okresný súd písomne informoval účastníkov konania.

Dňa 12. februára 2007 okresný súd urgoval právneho zástupcu žalovaných o doručenie prehľadu zaplatených súm sťažovateľovi; túto povinnosť si právny zástupca splnil 20. februára 2007.

Prípisom z 21. februára 2007 okresný súd dožiadal Okresný súd Žilina o doručenie spisu sp. zn. 6 C 1449/94 znaleckému ústavu pre účely vypracovania znaleckého posudku (spis bol znaleckému ústavu doručený 28. marca 2007).

Dňa 19. marca 2007 sťažovateľ požiadal okresný súd, aby vo veci konajúca sudkyňa Mgr. K. bola vylúčená z ďalšieho konania vo veci „z dôvodu opakovaných hrubých chýb a väd v uvedenom konaní“. Prípisom z 2. apríla 2007 okresný súd sťažovateľovi oznámil, že na jeho námietku nebude prihliadať v súlade s § 15a ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku.

Dňa 24. apríla 2007 sťažovateľ požiadal okresný súd o vyznačenie právoplatnosti všetkých uznesení okresného súdu o spojení vecí na spoločné konanie s vecou sp. zn. 6 C 1449/94 (išlo o uznesenia sp. zn. 13 C 1246/94 z 11. januára 1999, sp. zn. 16 Cb 1298/94 z 15. januára 1999, sp. zn. 16 Cb 1296/94 z 15. januára 1999, sp. zn.

17 Cb 1309/94 z 20. januára 1999, sp. zn. 17 Cb 1297/94 z 15. januára 1999, sp. zn. 10 C 796/94 z 2. augusta 1999 a sp. zn. 10 C 790/94 z 2. augusta 1999). Následne písomným podaním doručeným okresnému súdu 3. mája 2007 sťažovateľ opäť vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne.

Dňa 4. mája 2007 okresný súd predvolal sťažovateľa na informatívny výsluch na 11. jún 2007, na ktorom sťažovateľ zotrval na námietke zaujatosti zákonnej sudkyne, ktorú rozšíril aj na všetkých sudcov okresného súdu s tým, že konkrétne dôvody námietky zaujatosti oznámi do konca júna 2007.

Uznesením zo 14. júna 2007 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti. Prípisom z toho istého dňa okresný súd požiadaval znalecký ústav o zaslanie spisu z dôvodu jeho odstúpenia Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) z dôvodu rozhodovania o námietke zaujatosti podanej sťažovateľom. Predmetný spis bol okresnému súdu doručený 20. júna 2007.

Potom, ako sa v priebehu júla 2007 sudcovia okresného súdu vyjadrovali k námietke zaujatosti vo veci sp. zn. 6 C 1449/94, sťažovateľ 17. augusta 2007 okresnému súdu oznámil, že berie späť svoju požiadavku na vylúčenie sudkyne Mgr. K., ako aj žiadosť prideliť uvedenú právnu vec inému okresnému súdu.

Na základe pokynu č. 100/2007 z 21. augusta 2007 predsedníčka okresného súdu prerozdelila nerozhodnuté veci Mgr. K. Vec vedená pod sp. zn. 6 C 1449/94 bola pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Ľ. B.

Prípisom z 13. septembra 2007 okresný súd opätovne dožiadal Okresný súd Žilina o doručenie spisu sp. zn. 6 C 1449/94 znaleckému ústavu na účely vypracovania znaleckého posudku (spis bol znaleckému ústavu doručený 28. septembra 2007).

Dňa 12. decembra 2007 okresný súd urgoval znalecký ústav na predloženie znaleckého posudku.

Podaním zo 14. januára 2008 znalecký ústav požiadal okresný súd o predĺženie termínu na vypracovanie znaleckého posudku z dôvodu, že na 29. január 2008 zvolal miestne šetrenie z dôvodu obhliadky nehnuteľností. Okresný súd uznesením z 24. januára 2008 predĺžil lehotu znaleckému ústavu na predloženie znaleckého posudku do 28. februára 2008.

Napriek urgencii okresného súdu z 26. marca 2008 pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty znalecký ústav nakoniec znalecký posudok doručil okresnému súdu až 30. mája 2008. Uznesením zo 4. júla 2008 okresný súd znaleckému ústavu priznal odmenu za vypracovanie znaleckého posudku a doručoval ho znalcovi, ako aj účastníkom konania.

Dňa 12. augusta 2008 sťažovateľ doručil okresnému súdu vyjadrenie k znaleckému posudku. Napriek výzve okresného súdu zo 7. júla 2008 sa žalovaní k znaleckému posudku nevyjadrili.

Dňa 16. decembra 2008 sťažovateľ podal okresnému súdu návrh na nariadenie predbežného opatrenia v právnej veci sp. zn. 6 C 1449/94.

Uznesením z 9. januára 2009 okresný súd vyzval sťažovateľa na doplnenie a opravu svojho podania zo 16. decembra 2008 v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Sťažovateľ tak urobil 23. januára 2009.

Uznesením z 9. februára 2009 okresný súd návrh sťažovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Proti predmetnému uzneseniu sťažovateľ podal 2. marca 2009 odvolanie.

Uzneseniami č. k. 6 C 1449/1994-751 z 3. marca 2009, č. k. 6 C 1449/94-753 z 3. apríla 2009 a č. k. 6 C 1449/94-754 z 8. apríla 2009 v spojení s opravným uznesením č. k. 6 C 1449/94-767 z 13. mája 2009 okresný súd rozhodol o poplatkovej povinnosti sťažovateľa (za návrh na nariadenie predbežného opatrenia a za odvolanie proti uzneseniu

súdu prvého stupňa o zamietnutí jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia) a následne vec predložil krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Krajský súd uznesením z 24. júna 2009 napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa potvrdil (o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a určení poplatkovej povinnosti). Predmetné uznesenie bolo okresnému súdu doručené 2. júla 2009 a právoplatnosť nadobudlo 15. júla 2009.

Dňa 18. augusta 2009 sťažovateľ požiadal krajský súd o odstránenie nesprávnosti v jeho uznesení z 24. júna 2009. Krajský súd uznesením z 25. augusta 2009 návrh sťažovateľa na vydanie opravného uznesenia zamietol. Predmetné uznesenie bolo okresnému súdu doručené 7. septembra 2009.

Dňa 25. augusta 2009 sťažovateľ podal okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 102 043 Sk s prísl. proti žalovaným.

Vo veci konajúca sudkyňa JUDr. B. 31. augusta 2009 oznámila, že sú u nej dané dôvody, pre ktoré je ako sudkyňa vylúčená z prerokovania a rozhodovania vecí. Z uvedeného dôvodu bol spis 7. septembra 2009 predložený krajskému súdu na rozhodnutie o oznámení zákonnej sudkyne, pre ktoré má byť vylúčená z prerokovania a rozhodovania vecí.

Vzhľadom na to, že aj predsedníčka odvolacieho senátu krajského súdu JUDr. Č. oznámila, že sú u nej dôvody, pre ktoré je vylúčená z prerokovania a rozhodovania vecí, krajský súd predložil spis 17. septembra 2009 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 Nc 22/2009 z 18. septembra 2009 vylúčil sudkyňu krajského súdu JUDr. Č. z prerokovania a rozhodovania vecí vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 19 NcC 19/2009. Predmetné uznesenie bolo krajskému súdu doručené 28. septembra 2009. V nadväznosti na to krajský súd uznesením zo 6. októbra 2009

rozhodol, že sudkyňa okresného súdu JUDr. B. nie je vylúčená z prerokovania a rozhodovania vecí vedenej okresným súdom pod sp. zn. 6 C 1449/94. Predmetné uznesenie bolo okresnému súdu doručené 13. októbra 2009.

Dňa 29. októbra 2009 okresný súd nariadil termín pojednávania vo veci na 25. november 2009.

Dňa 12. novembra 2009 sťažovateľ podal okresnému súdu návrh na pripustenie ďalšieho účastníka na strane žalovaných. Vzhľadom na podanie sťažovateľa okresný súd 19. novembra 2009 zrušil termín pojednávania nariadený na 25. november 2009. Dňa 23. novembra 2009 okresný súd zaslal spis ústavnému súdu, ktorému bol doručený 27. novembra 2009.

Vychádzajúc zo svojich zistení ústavný súd konštatoval, že v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezu č. k. I. ÚS 176/06-83 zo 14. septembra 2006 okresný súd v namietanom konaní plynulo koná a zároveň primerane využíva právne prostriedky dané mu Občianskym súdnym poriadkom k poskytnutiu potrebnej súčinnosti zo strany účastníkov konania, resp. pribratých znalcov (urgencie, hrozby uložením poriadkovej pokuty). Zo spisu vyplýva, že na skutočnosť, že vec (napriek príkazu konať vo veci bez zbytočných prieťahov vyslovenému v označenom náleze) ani po uplynutí ďalších viac ako troch rokov nebola právoplatne skončená, objektívne vplývala naďalej faktická zložitosť veci (potreba vypracovať relevantný znalecký posudok pri absencii hodnoverných podkladov), ako aj viacero procesných úkonov sťažovateľa (námietka zaujatosti uplatená voči zákonnej sudkyňi, ako aj ďalším sudcom okresného súdu, resp. žiadosť o pridelenie veci inému okresnému súdu a ich späťvzatie po uplynutí piatich mesiacov, návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý bol okresným súdom zamietnutý, pričom po podaní odvolania predmetné uznesenie okresného súdu potvrdil aj krajský súd, návrh na vydanie platobného rozkazu). Ide o procesné úkony, ktoré sťažovateľovi umožňujú príslušné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ale zároveň aj o úkony, s ktorými sa musel okresný súd vysporiadať, čo si objektívne vyžiadalo predĺženie konania, a preto obdobie, v ktorom o týchto návrhoch sťažovateľa rozhodoval okresný súd, ako aj krajský súd ako

odvolací súd, nemôže byť hodnotené ako priet'ahy v konaní spôsobené okresným súdom, t. j. nemôže byť pripísané na ťarchu okresného súdu. Zo spisu tiež vyplýva, že postup vo veci konajúcej sudkyne je sledovaný predsedníčkou okresného súdu v pravidelných časových intervaloch.

Sumarizujúc svoje zistenia ústavný súd dospel k záveru, že v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezu sp. zn. I. ÚS 176/06, t. j. po 27. októbri 2006, nevykazuje postup okresného súdu nedostatky, na základe ktorých by po prijatí s'ťažnosti na ďalšie konanie bolo možné reálne dôjsť k záveru, že v tomto období okresný súd svojím postupom v namietanom konaní porušuje základné právo s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní jeho s'ťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Odmietnutie s'ťažnosti nevyučuje, aby sa s'ťažovateľ opätovne uchádzal o ochranu svojich ústavou garantovaných práv v konaní pred ústavným súdom v prípade, ak by bol okresný súd v ďalšom období bez ospravedlniteľného dôvodu v napadnutom konaní nečinný, alebo by bola jeho ďalšia činnosť neefektívna.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. januára 2010